

GENEALOGIAI FÜZETEK

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT

CZÍMEREKKEL ÉS LESZÁRMAZÁSI TÁBLÁKKAL

SZERKESZTIK

CSIKSZENTMIHÁLYI

KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SÁNDOR IMRE

SEBESTYÉN JÓZSEF

HETEDIK ÉVI FOLYAM

KIADJA A SZERKESZTŐSÉG

KOLOZSVÁR,

NYOMATOTT GÁMÁN J. ÖRÖKÖSE KÖNYVSAJTÓJÁN,

1900.

134588

BCU Cluj / Cluj University Library Cluj

TARTALOM.

I. Értekezések és önálló cikkek.

Bevilaqua Béla. Egy heraldikai curiosum	142
Biás István ifj. Az nemés Belső Szolnok vármegyének registroma. 1686.	27
— — — Nemes Belső Szolnok vármegye zsoldosainak számok	28
— — — Fejérvármegyei lustra 1649-ből. [3 közlemény]	88, 129, 145
— — — Küküllőmegye lustrája 1686-ból	58
Forgon Mihály. A csoltói Basó család	1
Köblös Zoltán. Családtörténeti adatok. 1622—1720. [4 közlemény]	30, 59, 92, 132
— — Magyar családtörténeti könyvszet. 1472—1905. [4 közlem., 4 hasonmással] 9, 44, 73, 108	
Sándor Imre. Az Abaffiak erdélyi ága. [2 közlemény, 1 címerrajzzal]	65, 97
— — A csikszenttamási Boros család	137
— — A Gávaiaik	33
Sebestyén József. Dorogh István ármálisa. [1 címerrajzzal]	24
— — Egy megmagyarosodott Zsigmondkori címer. [1 pecsétrajzzal]	144
Szentmártoni Kálmán. Br. Josinczi Lajos följegyzései. 1776.	40

II. Adattár.

1642. decz. 20. Meghívó ifj. Rákóczy György és Báthory Zsófia lakodalmára	93
1677. május 26. Meghívó Haller Mária és Károlyi Mihály esküvőjére	94

IV.

1693—1702. Demsusi Lukács Ferencz följegyzései . . .	148
1697. febr. 14. Meghivó Bethlen Elek temetésére . . .	94
1719. okt. 28. Tanúvallatás a böződujfalusi Simó család nemessége felől	95
1720—1702. Roskoványi György följegyzései	149
1727. febr. 8. Meghivó tinkovai Macskási János temetésére	135
1792—1801. Hetei Bakó Márton följegyzései	149
XIX. sz. Vánca N.-né, Tóth Sára bucsuztatója	150

III. Szakirodalom.

A Zsámbokréthyak	62
A péchujfalusi Péchy-család levéltári lajstroma	63

Melléklet.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Czímerlevelek	I—VI, 113—123 l.
-------------------------	------------------

GENEALOGIAI FÜZETEK

Családtörténeti folyóirat

ELŐFIZETÉSI ÁRA :	Szerkesztik :	SZERKESZTŐSÉG :
Egész évre 8 kor.	SÁNDOR IMRE	Wesselényi M.-u. 7. sz.
Fél évre 4 kor.	és	KIADÓHIVATAL :
Megjelenik két havonként.	SEBESTYÉN JÓZSEF	Mikó-utca 2. szám.

A csóltói Basó család.*

Ósrégi gömöri család, mely a Ragályi és Beretky családokkal valószínűleg egy törzsből, egy nemzetségből származik. A Basó, Ragályi és Beretky családok ősei közösen birták egykor Csóltót, Ragályt és Beretkét. A későbbi századokban a csóltói Basók törzsbirtoka Nagycsóltón és Nagyragályon, a kiscsóltói Ragályiaké Kisragályon és Kiscsóltón, a Beretkyeké pedig Beretkén feküdt, de azért, mind a három családnak, mind a három községben voltak rész-birtokai.

A csóltói Basó család ősei a XV. századot megelőzőleg, sőt még ebben a században is, csak Csóltói néven fordulnak elő az oklevelekben.

Ragályt már 1295-ben Gál, Beretke, Ivánka, Zelka, Oliv és Domokos nevű csóltói nemesek birták.¹ Ezek a csóltói Basók első ismert ősei. Csóltói Domokos fiai Selke és Domoch 1304-ben megjelentek az egri káptalan előtt és ott kijelentették, hogy Ragály községből az őket illető részt, úgy mint atyjuk birta, nővérüknek adományozzák, ki Sinke fiánál Ivánkánál volt férj-nél. Az átruházásba atyafiaik Csóltói Detre fiai: Ivánka, Mihály és Demeter is beleegyeztek, személyesen megjelenvén a káptalan színe előtt.² Nővérüket Anglétnek hívták. Ez mint özvegy asszony 1341-ben a fenti ragályi jószágot ugyancsak az egri

* Mutatvány Dr. Forgón Mihálynak megjelenő „Gömör-Kishont vármegye nemes családai” című munkájából.

¹ Fejér: Codex Diplom. Hung. VII: 5. 527.

² Zichy gróf okmt. III. 80.

káptalan előtt Csóltói Detre fia Mihály atyafiára ruházza át, aki őt haláláig ruházni és gondozni fogja.³

Csóltói Detre fiát Mihályt 1329-ben, a miért a kitűzött törvénynapon nem jelent meg, elmarasztalták.⁴ Ennek a Csóltói Mihálynak fia Csóltói Simon 1330-ban annak a rétnek, a melyet még atyja Ardói (Ordói) Istvánnak zálogosított el, kiváltási határidejét meghosszabbította.⁵ Csóltói Mihályné Klára asszony 1332-ben egy Katus nevű szolgálóért perelt Kálsai Sándorral.⁶ Ugyanekkor a gömöri főesperes előtt férjének és atyafiainak Csóltói Gál (Sál) fiának Pálnak és Beretke fiának Sándornak pere vitelére meghatalmazást ad.⁷ Csóltói Simon és testvére Csóltói Miklós 1352-ben Beretkei István fiával Jánossal bizonyos ragályi jószágért pert folytatnak.⁸

Közeli rokonságban állott velük Csóltói Imre, kinek fia Csóltói Egyed 1335-ben bizonyos ragályi földterületét, mely Zubogy szomszédságában feküdt Zubogyi Bekének és Miklósnak zálogosította el.⁹ Ezt a földterületet Kázmértelkének nevezték s ez volt az, melyet — mint előbb láttuk — Anglét asszony 1304-ben osztályrészül kapott. Csóltói Mihály fia Simon és Csóltói Imre fia Miklós 1357-ben ezért a Kázmértelke nevű földterületért pert indítottak a Zubogyi család ellen, melynek azonban egyezséggel vetnek véget, megállapítván Zubogy és Ragály határait.¹⁰ Midőn azonban 1359-ben a jászói konvent be akarta vezetni Zubogyi Istvánt Kázmértelke birtokába, Ragályi Egyed fia János úgy a saját, mint Csóltói Mihály fia Simon nevében óvást emelt a bevezetés ellen; mire jogaik igazolására a kir. kúria elé idézték őket.¹¹

Csóltói Mihály fiának Miklósnak özvegye és fia Csóltói István 1394-ben tiltakoztak az ellen, hogy Ragályi Miklós diák

³ Zichy gróf okmt. III. 80.

⁴ Anjoukori okmt. II, 429.

⁵ u. o.: 460.

⁶ u. o. 589.

⁷ u. o. 584.

⁸ Hanvay levéltár a M. Nemzeti Muzeumban.

⁹ Zichy gróf okmt. III, 80.

¹⁰ U. o. III. 80.

¹¹ Sztáray gróf oklevt. I. 306.

és nővére, ragályi Szabó Mátyás felesége ősi ragályi birtokukat Ragályi Péter fiának akarták elidegeníteni.¹²

A csóltói nemzetségnek, melyből szerintünk a csóltói Basó, Beretky és kiscsóltói Ragályi családok erednek, összefüggő családfáját eddig nem sikerült egybeállítani. Az idézett források alapján az alábbi töredékes családfákat, mely a nemzetség öt ágának származási rendjét tünteti fel, jónak látjuk közölni.

I. ág.

Csóltói Ivánka

Domokos

Selke (Zelke)	Domoch	Anglét
1295–1304.	1304.	Ivánka neje 1304.

II. ág.

Csóltói Detre

Ivánka	Mihály	Demeter
1295.	1341. neje Klára.	1295.

Simon (Ragályi)	Miklós
1352	1352.

László

István
1394.

György

Kiscsóltói Tamás
diák 1482.

III. ág.

Csóltói Imre

Miklós
1357.

Egyed
(1335. Ragályi)

János
1359.

Márton
1388,
gömöri alispán.

IV. ág.

Csóltói Gál (Sál)

1295.

Pál

1332.

V. ág.

Csóltói Beretke

1295.

Sándor

1332.

¹² Fejér: Codex Dipl. Hung. X. 7. 388.

Az öt ág közül a csóltói Basó valószínűleg a II. ágból a Beretky család pedig az V. ágból származik, a kiscsóltói Ragályi pedig vagy a II. vagy a III. ágból ered. Az adatok erre engednek következtetni.

II.

1427-ben tűnik fel először a *Basó* név. Ebből az évből ugyanis fenmaradt Gömör vármegye portális adólajstroma, melyben Basó Jakab a legvagyonosabb nemesek közt szerepel. Csóltón 22, Ragályon 19, Beretkén pedig 5 jobbágytelke van felvéve az akkori adólajstromban.¹³ Fia, vagy fivére lehetett ennek a Basó Jakabnak Csóltói Balázs, kitől a Basó család közvetlen leszármazik. Csóltói Balásznak három fia ismeretes: Gergely, János és Péter.¹⁴ Ezeknek fiai Mátyás uralkodása alatt éltek s arról ismeretesek, hogy atyafiukon Kiscsóltói Tamáson sok hatalmaskodást vittek véghez. Így 1478-ban bizonyos csóltói földjét erőszakosan elfoglalták.¹⁵ 1490-ben vizsgálat folyik ellenök, amiért a csóltói egyházba betörték s azt le akarták rombolni. A csóltói egyház kegyuraságát minden áron a maguk számára akarták tulajdonítani. Ugyanekkor az a panasz is felmerült ellenök, hogy Kiscsóltói Tamásnak „Nagysziget“ nevű földjét elfoglalták.¹⁶

Ebben a korban csak Csóltói néven szerepelnek az okiratokban a család ősei. Hogy azonban Csóltói Balázs onokai valóban a csóltói Basó család elődei voltak, az egy 1517-i okiratból tűnik ki, mely a következőket tartalmazza: Basó Márton gyermekei: Bálint, Mátyás, Márton, Demeter és Krisztina; Basó Balázs fiai: Bertalan és István; azán Basó János, Gál és Miklós; végre Tornallyai Jakab, Bernát, István és Hangonyi Károly, a fentiek sógorai, — másrésztől pelsőczyi Bebek János és fiai Bebek Imre és Ferencz egyezséget kötöttek. E szerint a Bebekék Basó Mihály megöléséért a fentieknek 1200 frt vérdíjat kötelesek fizetni.¹⁷ Ennek alapján a Basók származását a fenti Csóltói Balázs fiaival kapcsolhatjuk össze.

¹³ Thallóczy: A kamara haszna, függelék.

¹⁴ Jászói konvent levéltára CCC. 22.

¹⁵ Ugyanott.

¹⁶ Jászói ltár: div. mand. XXIII. 28.

¹⁷ Jászói ltár C. 23.

II. Basó Balázst 1491-ben Korláth Lázárral és többekkel az Azory János és Pál birtokaiba vezették be, kiket pártütésük miatt jószágvesztésre ítélték.¹⁸ Ennek a Basó Balázsnak felesége Szkárosi Klára volt, a kit 1510-ben elégitett ki Szkárosi Tamás az apai birtokokból.¹⁹

Basó Márton 1513-ban,²⁰ Basó Balázs és Péter 1518-ban Gömörmegye szolgabirái voltak.²¹

A XVI. század első felében csótlói Basó Mátyás emelkedik ki a családból, kiről sok téves nézet van elterjedve még történelmi munkákban is. Egyszerű kalandornak tüntetik fel, aki csak gaztetteinek köszönhetette emelkedését. Azt tartják általában, hogy a Tornallyay családnak gazdatisztje volt, aki Murány várát kezére játszva, rabló kalandjaival tartotta rettegésben a közeli vármegyék békés lakosságát.

A valóság az, hogy Basó Mátyás Tornallyay Jakabnak, aki Szapolyai János királlyal rokonságban állott, s annak kincstárnoka volt, sógora vala.²² Ő is, mint Tornallyay Jakab a Szapolyai háznak rendithetetlen hive. Vagyonos és előkelő gömöri nemes, aki az 1541-ki országgyűlésen az ország főurai közt szerepel.²³ Vitéz katona, ki sokat ártott a bécsi udvarnak, különösen pedig a Ferdinánd-párti uraknak, kiknek jószágait, falvait féktelenül pusztította, amint amazok is sokszorosan visszaadták a János király pártján állóknak. Nem volt ő rosszabb a korabeli uraknál, kik ugyanazt mivelték amit ő, sőt az uratcserélgető Bebekeknél s a hozzájuk hasonló nagyoknál, kik vesztét okozták, határozottan szebb jellemű volt, mert legalább egy urat szolgált haláláig. A Szapolyai háznak ügyes hadvezére volt, kinek igen sokat köszönhet az erdélyi udvar. 1531-ben a császár-pártiak kezébe került az istvánfalvi ütközetben, ahol karján nehéz sebet kapott.²⁴ Szapolyai hivei ekkor mindent elkövettek,

¹⁸ Jászói levéltár Statutiones.

¹⁹ Hanvay levéltár.

²⁰ U. o.

²¹ Gróf Károlyi okltár III. 109.

²² Jászói levéltár C. 23.

²³ Magyar országgyűlési emlékek II. 305.

²⁴ Gömör vármegye monografiája 494.

hogy kiszabadítsák s sikerült is más fogolyért kicserélniök. 1540-ben, már mint Murány várának parancsnoka, Dobsina városát, 1543-ban pedig a 13 szepesi várost sarczolta meg. Nagy ellensége volt Bebek Ferencz, ki hol a bécsi udvar pártján, hol az erdélyiek mellett harczolt. Az 1548-ki országgyűlésen Bebek Basó ellen izgatta a rendeket s sikerrel is, mert a haza ellenségének nyilvánították s leverésére Salm Miklós gróftot küldték, ki seregével 1549 nyarán ostrom alá is vette Murány várát. Augusztus 5-én Kovács Gergely katonáinak árulása miatt a várat bevették. Basó Mátyás a vár alatti alaguton menekült, de elfogták. Ugy őt, mint testvéreit Basó Márton és Demetert embereikkel együtt lefejezték.

Ezek után Basó nagy jószágai is mind veszendőbe mentek. Ferdinánd király még 1549 jul. 6.-án (tehát még Murány elveszte előtt) Jánosy Pál hívének adományozta Basó jószágainak egy részét, melyek Hangonyon, Alsófalun, Iszkáruson, Felsőfalun és Forrón feküdtek.²⁵ Az adománylevelét azt említi főbünéül, hogy Murány várából a király híveinek jószágaira ki-kicsapott s azt pusztította. Miglészi jószágát, melyet a Herencsényi családtól vett, Vajda János hívének adományozta Ferdinánd.²⁶ Bebek Ferencz is igyekezett a Basó javaiból kivenni részét. Elfoglalta Csiz helységét, mely egészen a Basó Mátyásé volt és a radnóti, alsórási, alsófalui, répási és filléri birtokait. Jószágainak többi részét a kincstár számára a kamara foglalta le. Így Murány várát is a kamara vette kezébe.

Basó Mátyás felesége Glésán Sára özvegyen maradt gyermekeivel Basó Klára, Farkas, László és Mihálylyal.²⁷ Gyermekei az apai jószágok egy részét visszakapták, egy részét pedig peres uton igyekeztek visszaszerezni. 1582-ben Bebeket perelték be az általa erőszakosan, hatalmasul elfoglalt csizi és a többi jószágok miatt. Csiz és a radnóti jószág azonban már akkor a Darvasok kezén volt, kiknek a Bebekék odaajándékozták.²⁸

Basó Mátyás fiai lehettek Basó Mihály borsodi alispán

²⁵ Hanvay levéltár.

²⁶ Országos levéltár királyi könyv III. 119.

²⁷ Jászói ltár D. 78.

²⁸ Hanvay ltár 1589.

(1572-ben), kinek felesége Keczer Zsuzsánna volt²⁹ és Basó Farkas szintén borsodi alispán.³⁰ Ezeknek Borsodban is nagy jószágaik voltak. Basó Farkast és Mihályt 1570-ben új adomány mellett iktatták be boldvai és abodi birtokukba, mely ellen Lórántffy György tiltakozott.³¹ Csóltói Basó Mihály és Keczer Zsuzsánna lányát Sárát és férjét Szokolyi Pétert 1600-ban felsőredemei és mátyásházi (Abauj) birtokukba vezették be.³² Ez a Basó Sára 1603-ban Sára lányának Lónyai Gergelynének és atyai nagybátyja Basó Farkas fiának ifj. Basó Farkasnak terheit is magára vállalván 700 magy. frtért Sennyei Péternek és Szentmiklóssy Jánosnak zálogosítja el sajókereszturi jószágát.³³ Ugyanő 1613-ban már mint özvegy asszony 5100 m. frtért zálogosítja el sajókereszturi, kisleludi, nyárádi, arlói (Borsod), martonfalvi és szilakszói (Gömör) birtokait.³⁴

A családnak a XVI. sz. végén és a XVII. elején más ágai is virágoztak. Közülök csóltói Basó István 1566-ban két beretkei és egy ragályi jobbágyházhelyét Beretky Jánosnak adta el,³⁵ csóltói birtokát pedig Basó János özvegyének Erzsébet asszonynak s fiainak Basó Kelemen-, Mátyás- és Mártonnak zálogosította el.³⁶ Basó János özvegye Korláth Erzsébet 1580-ban 400 frtért váltja ki fiát Basó Farkast a török rabságból. Ezt az összeget úgy teremtette elő, hogy csóltói, ragályi és beretkei birtokait Borbála nevű lányának Mocsáry Györgynének zálogosította el.³⁷

Basó Péter 1580-ban Gömör megye szolgabirája. Azonos lehet ő azzal a Basó Péterrel (ennek atyja Antal, nagyapja pedig István volt), aki 1611-ben a nagycsóltói, beretkei és nagyragályi birtokokra nézve egyezséget kötött Barna Ferencz gyermekeivel.³⁸

²⁹ Illessy dr.: A Békéssy család 66.

³⁰ Történelmi Tár 1894. 181.

³¹ Jászóli levéltár: Statutiones.

³² U. o.

³³ Szederkényi: Heves vm. tört. II. 261.; Egri kápt. levéltér.

³⁴ Jászóli levéltár B. B. I. 48.

³⁵ U. ott. F. 49.

³⁶ U. ott. H: 214.

³⁷ Szederkényi: Heves vármegye története II. 210.

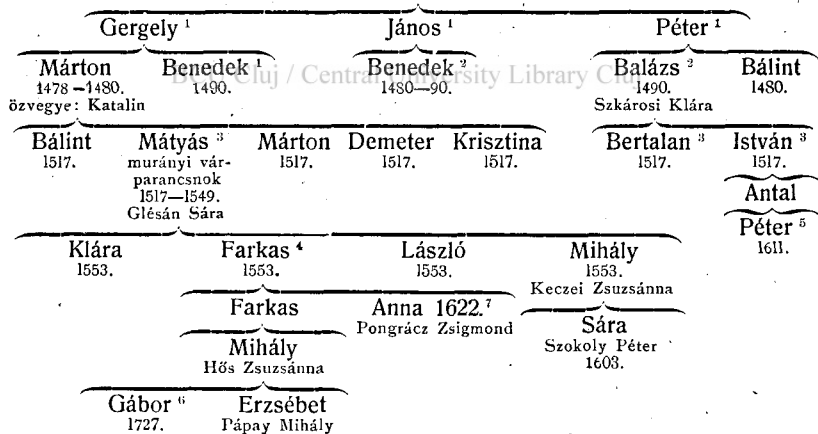
³⁸ Jászóli ltár O. 19.

Basó Mátyás 1632 1643-ig főjegyzője volt Gömörmegyének.³⁹

A családot Basó Farkasnak Mihály nevű fia terjesztette tovább, ki 1662-ben Gömörvármegye jegyzője, majd országgyűlési követe.⁴⁰ Felesége sánkfalusi Hős Zsuzsánna, kitől Gábor és Erzsébet nevű gyermekei maradtak. Basó Erzsébet Pápay Mihályhoz ment nőül. A Basó Gábor csóltói udvarházában töltötte II. Rákóczy Ferencz, dicső fejedelmünk az 1706 november 25 és 26.-a közötti éjjelt.⁴¹ Basó Gábor magtalanul szállt sirba. Birtokait még életében, 1727-ben Pongrácz Borbála Szathmárikirály Miklósné rokonára ruházta. Ezek a birtokok Boldván, Abodon, Mályinkán, Tardonán (Borsod), Nagycsőltón, Nagyragályon és Beretkén (Gömör) feküdtek.⁴²

A csóltói Basó család czimere: leveles koronán nyugvó kar kardot tart, melyre török fő van szurva. Sisakdisz: kardot (fő nélkül) tartó kar.⁴³

Csőltói Balázs¹

³⁹ Gömör vm. levéltára: jegyzőkönyv.

⁴⁰ Gömör vm. levéltára.

⁴¹ Gömör vm. monogr. 518.

⁴² Jászói Itár 3: 363. 352. 4: 119. 121. 124.

⁴³ Siebmacher suppl. 16.

¹ Jászói It: CCC. 22.

² U. o. div. mand. XXIII. 28.

³ U. o. C. 23.

⁴ U. o. D. 78.

⁵ U. o. O. 19.

⁶ U. o. 3: 352. 363.

⁷ U. o. 3: 282.

Magyar családtörténeti könyvészet.

(1472—1905.)

Egyes tudománysszakok irodalmát összegező jegyzék ma már úgy a szakember, mint a kezdő kezében nélkülözhetetlen.

A magyar családtörténeti könyvészet negyedfél századra tekinthet vissza, bár a családtörténetnek, mint a történelem egyik igen fontos segédtudományának hazánk politikai viszonyai, a nemzeti nyelv és öntudat eltiprása s kérő ébredése, nem kedveztek. Míg a XVI. és XVII. században nagyon kevés munkáról van tudomásunk, addig a XVIII. s különösen a XIX. században valóban igen szép eredményt mutathatunk föl. A XVI. században a zágrábi születésű Scalich vagy Scaliger Pállal, továbbá az erdélyi születésű Valkai Andrással találkozunk, kik közül az utóbbi először írt családtörténeti munkát magyar nyelven. A XVII. században Madocsányi Zsigmond, Roxer Dániel és Lisznyai Pál; a XVIII. században Balassa Pál, Kemény János, szamosfalvi Mikola László, Wagner Károly és Lehotzky András sorakoznak egymás után. A XIX. században már egy díszes gárdával találkozunk, melynek tagjai Horvát István, Kazinczy Ferencz, Bethlen Elek, Fejér György, Erdy János, Kőváry László, Nagy Iván, gr. Lázár Miklós, br. Nyáry Albert, Wertner Mór, Csoma József stb. Gyűjteményünk az alant felsorolt munkák * fölhasználásá-

* ① Szabó Károly—Hellebrant Árpád. Régi magyar könyvtár. 1472—1711.) I—III. kötet. Budapest 1879—1893. — ② Magyarországnak bibliographiája 1712—1860. Összeállította Petrik Géza. I—IV. kötet Budapest. 1888—1892. — ③ Magyar könyvészet 1866—1875. Összeállította Petrik Géza. Budapest. 1885. — ④ Magyar könyvészet 1876—1885. Összeállította Kiszlingstein Sándor. Budapest. 1890. — ⑤ Magyar könyvészet 1886—1905. Szerk. Petrik Géza. 1—6. füzet. Budapest 1903—1906. — ⑥ Bibliothecae Samuelis com. Teleki de Szék. Pars I—IV. Viennae. 1796—1819. — ⑦ Catalogus bibliothecae Hungaricae Francisci com. Széchenyi. Pars I—II. Suppl. I—II. Sopronii. 1799—1807. — ⑧ Szinyei József. Magyar írók élete és munkái. I—XII. kötet Budapest 1891—1908. — ⑨ A m. kir. egyetemi nyomda termékeinek címjegyzéke. 1777—1877. Összeállította Balogh István. Budapest. 1882. — ⑩ Az Erdélyi Nemzeti Múzeum könyvtárának szakcímjegyzéke. (Kézirat) — ⑪ A m. kir. központi statisztikai hivatal nyilvános könyvtárának és térképgyűjteményének címjegyzéke. Budapest. 1898. — ⑫ A budapesti kir. magyar tudományegyetem könyvtárának címjegyzéke. I—XXXI. kötet. Budapest. 1876—1907. — ⑬ Az iglói ág. hitv. ev. főgymn. könyvtárának címjegyzéke. Készítette Pákh Károly. Igló. 1896. — ⑭ A Kassai Múzeum nyilvános könyvtárának címjegyzéke. Szerk. Rössler Elemér. Kassa. 1904. — ⑮ A kolozsvári ev. ref. kollégium könyvtárának címjegyzéke. (Kézirat.) — ⑯ A kolozsvári m. kir. F. J. Tudomány-Egyetem könyvtárának címjegyzéke 1898-ig. I—V. kötet. Kolozsvár. 1894—1902. (1898—1908. kézirat.) — ⑰ A pápai evang. reform. főiskola könyvtárának katalogusa és rövid története. Készítette Borsos István. Pápa. 1901. — ⑱ A femesvár sz. kir. városi könyvtár szak cím-

val, továbbá saját kutatásaink alapján olyan módon készült, hogy nem fogadtunk el hitelesnek egyetlen könyvészeti adatot sem, míg annak helyességéről az illető könyv fölkeresésével meggyőződést nem szereztünk. Célunk kettős volt: Magyar írók magyar vagy idegen nyelven irt s bárhol megjelent, továbbá idegen íróknak magyar vonatkozású műveit könyvészeti pontossággal leírni. A mennyiben eszközeink megengedték, teljességre törekedtünk. Tudjuk, hogy e kitűzött célunkat nem érthetjük el s családtörténeti irodalmunk fejlődésének hű képét nem adhatjuk, de egyszerre egyes tudománysszakok teljes könyvészetét, mai viszonyaink között, a legjobb igyekezet mellett is, lehetetlen összegyűjteni.

Könyvészetünk összesen 333 címet foglal magában, melyek mindenike külön önálló művet jelent.* E 333 műből hazánkban 252,** külföldön 81 jelent meg s századok szerint így oszlik meg:

	Magyarországon	Külföldön
a XVI. században megjelent	1	6
a XVII. " "	1	5
a XVIII. " "	21	17
a XIX. " "	173	52
a XX. " "	51	1

Az egyes műveket megjelenésük időrendjében csoportosítottuk. Tartalmuk ismertetésébe nem bocsátkoztunk. A több kötetes munkáknál utaltunk arra a számra, mely alatt a teljes mű leírása található. A címeket egész terjedelmükben irtuk le. A csillaggal jelzetteknek csak címüket ismerjük, magát a nyomtatványt nem láttuk. Minden cím után megjelöltük azt a könyvtárt, melynek példáját használtuk.

Munkánk teljességre igényt nem tart, folytatni fogjuk s igyekezni fogunk, hogy a hiányokat pótoljuk és családtörténeti irodalmunk könyvészetét teljessé tegyük. Éppen ezért arra kérünk föl mindenkit, hogy a hiányokra figyelmeztessen s észrevételeit közölje velünk.

Végül kötelességünknek érezzük hálás köszönetünket nyilvánítani mindazoknak, kik eddig is kisebb-nagyobb mértékben segítségünkre voltak.

jegyzéke. Közli Bellai József I—II. kötet. Temesvár. 1904. — 19. Századok. I—XLI. évf. Budapest. 1867—1907. — 20. Turul. I—XXV. évf. Budapest. 1883—1807.

* A vármegyei monografiákban s folyóiratokban megjelent értekezéseket csak abban az esetben vettük fel, ha különnyomatról tudomásunk volt. Ezek illő helyüket táán később egy családtörténeti repertoriumban találják meg

** Ebből 5 folyóirat

1. *Strassburg. 1561.*

Scalichius, Paulus de Lika. AD INVICTIS- | SIMVM ET AVGVSTIS- | fimum Principem, & Dominum, | Dominum Ferdinandum, Sacri Romani imperij Caesa- | rem Gloriosissimum, &c. Genealogia, seu de antiquif- | fima, Scalichiorum, Siue à Scala olim complurium | Regnorum, & multarum nationum foelicissimorum | Principum, Origine ab anno Salutis LXXX. | usq₃ ad Annum M. D. LXI. | SERMO | PAVLI SCALICHII DE | Lika, S. Regum Hungariae Com- | miltonis Perpetui, ac totius terrae ex utraq₃ parte | Hun. nec non Zkrad, atque Veronae, &c. | Domini & comitis, &c. S. T. Doctoris, | Orphani, Christiq₃ exulis. | Omnium rerum uicifitudo. || 4° A-G₃ = 27 sztlan lev. *Colophon:* ARGENTORATI | Christianus Mylius | excudebat. | ANNO 1561. | Ianuarij 25. |

A czímlap hátán S alichius fametszetű arczképe.

Dresdai kir. kvt. (Három példája ismeretes. V. ö. R. M. K. III 489.)

[Ujabb kiadása: Königsberg. 1563.]

2. *Strassburg. 1561.*

Scalichius, Paulus von Lika. Oration | An dē Allerdurchleüch- | tigsten, vñnd Grofzmechtigsten Fürften | vñnd Herrn, Herrn Ferdinandum, Römischen Keyser, | auch zu Hungern vñnd Behaim König, ꝛc. Von der | Genealogia, vñnd gar alten herrlichften Vrsprung vñnd | herkommen der Scalichern, so vor zeitten viler Kö- | nigreich, vñnd Nationen glücklichigste Landtsfür- | ften vñnd Regenten gewesen, Von dem ach- | tzigsten jar, nach Christi geburt, | biss auff das 1561. | Durch Paulum Scalichium von Lika, | der Durchleüchtigsten in Hungern Ewigen | Gefellschafftern, In der gantzen Landtschafft, von | beiden seitten des wassers Hun, zu Zkrad vñnd | Dietrichs Bern, ꝛc. | Der H. S. Doct. ꝛc. Der ein weyfsling, | vñnd jetzt vmb Christi willen im | ellend ist, gestellet. | All ding ein weyl. || 4° A-M₆ = 50 sztlan lev. *Colophon:* Getruckt zu Stratzburg durch | Christian Müller, im | Jar 1561. | Den 25. Januarij. |

A czímlap hátán Scalichius fametszetű arczképe.

Magyar Tudományos Akadémia kvt. (Négy példája ismeretes. V. ö. R. M. K. III. 490.)

3. *Königsberg. 1563.*

Scalichius, Paulus. PAVLI | SCALICHII, C. R. | ET DYNASTAE HVNIORVM, | MARCHIONIS VERONAE, BENE- | uenti Samnitum Ducatus & Wirouiticae | haeredis, Likae, Zagoriae, Biftriciae, Peyl- | ftenij, Zkradini, &c. Domini & | Comitiss, &c. Christi exulis, etc. | T. D. | SATIRAE PHILO- | SOPHICAE SIVE

MISCEL- | laneorum. | TOMVS PRIMVS. | ACCESSIT GENEALOGIA | PRAECIPVORVM EVROPAE RE- | gum & Principum, &c. à Gothis deducta per utrunq₃ | sexum, Authore HEILRICHŌ ZEELLIO | Agrippinate, Illustrissimi Principis Borussiae | Bibliothecario Geographo & Historico. | Indicem tractatum sequente repe- | ries pagella. | REGIOMONTI BORVSSORVM | in officina Ioannis Daubmanni Illustrif. Borussiae | Principis Typographi. Anno 1563. || 8° A—Z + a—t₁₀ = 672 l. (helyesen 674 l.) Elöl czlap, ajánlás Zsigmond Ágost lengyel királyhoz 2 sztlan lev. 1 leszár- mazási táblával.

Hozzájárul külön czímlappal:

GENEALOGIA | INSIGNVM | EVROPAE IMPE- | RATO- RVM, REGVM, | PRINCIPVM &c. A GOTHIS DE- | ducta per utrumq₃ sexum, ex optimis | & fidedignissimis Authoribus, | ab anno Christi LXXX. | ad praesentem usq₃ annū | M. D. LXIII. | per | HEILRICHVM ZEELLIVM AGRIP- | pinatem, Illustrissimi principis Alberti Senioris | March. Brandeb. & Borufforum Du- | cis &c. Bibliothecarium &c. | Item SERMO D. PAVLI SCA- | lichij C. R. etc. de Genealogia siue antiquissima Scaligerorum ori- gine, emendatus & auctus. | IVLII CAESARIS SCA- | ligeri oratio funebris in Morte | filij Audecti. | D. PAVLI SCALICHII C. R. &c. | Epistola de Sacerdotio | Regiomonti apud Ioannem Daub- man, 1563. || 8° Aa—Hh=128 l. Elöl: czímlap, epistola dedica- toria, index ordo et contenta tabularum genetliacarum subse- quentiam, stb. Scalichius ajánlása 28 sztlan lev. Melléklet: 2 térkép és 40 nemzedékrendi tábla.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. (4 példája ismeretes. V. ö. R. M. K. III 508--510.)

4.

Milano. 1568.

Scaliger, Paulus. EPITOMA. | DE ORIGINE | SCALIGE- RORUM' EIVS- | QVE BREVI DEDVCTIONE, AD | Paulum vsque & Syluium huiusq₃ fratres, Iosephum, | Leonardum & Con- stantium Scaligeros vna cum sen | tentia definitiva Illustrissimi Ducis Prussiae, contra | A. Truchsum Wetzhaufum aufcultata, & ad verita- | tem originalium recognita, à quibusdam reuerendif- | simis amplissimis, reuerendis nobilissimis, ex- | ellentissimis & praestantissimis viris, Ca- | pituli & Senatus celeberrimae cuiuf- | dam Ciuitatis. | HVIC praefixa est Pauli Scaligeri commilito- | nis & principis regni Hungariae, Dynastiae magni prin | cipatus vtriusque terrae Hunnorum. Marchionis Ve | ronae ac. Domini Crutzburgi in Prussia, sexta iam | euulgata imploratio & protesta- tio: scripta autem vi- | gesima. | EX Qua liquido constat Scali- geri & innocentia | & religio, & imploratio iustitiae, eiusq₃ fun-

damentū, | deniq; quid proscriptio, & qui iure proscri- | bendi
veniant, data 20 Iunij. 1568. | Accessit argumentum anacriseos
quid cuius reg- | no & prouinciae breui immineat. | Mediolano. ||
[1568.] A—H₂=30 sztan lev.

Scaliger Zsigmond Ágost lengyel királyhoz intézett ajánlásának kelte:
«scripta autem 20. Junij Anno 1568. Mediolano.»

Egyetlen példája a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárában. (R. M.
K. III 575.)

5. *Kolozsvár. 1576.*

Valkai András. Genealogia-historica, | REGVM HVNGA |
RIAE, AB ADAM PRO- | TOPLASTA AD SERENISSIMVM
VSQVE | Iohannem Secundum, Regem, &c. | Az Az. | Az Magyar
Királyoknac eredetéről, és nem- | zetfégekről valo szép Historia,

560

Genealogia-historica,
REGVM HVNGA

RIAE AB ADAM PRO-
TOPLASTA AD SERENISSIMVM VSQVE
Iohannem Secundum, Regem, &c.

Romia Velis mandata Az. *Latus ercebus*
mona eredar

Az Magyar Királyoknac eredetéről, és nem-
zetfégekről valo szép Historia, Az első Adam-
tól fogva, az Felféges második IANOS
KIRÁLYIG: Mellyet az ő hazaiához, és
Fejedelméhez való hiuféggel Magyar
versekbe szerzet,

Qui qui...
WALKAY ANDRAS.

Josephus...
Arpad vala fő az Kapitánfágban...
COLOSVARAT.

Az első Adam- | tól
fogva, az Felféges
második IANOS | KI-
RALYIG: Mellyet az ő
hazaiához, és | Feie-
delméhez valo hiufég-
gel Magyar | versekbe
szerzet, | WALKAY
ANDRAS. | Ad no-
tam. | Arpad vala fő
az Kapitánfágba. | CO-
LOSVARAT. || 4° A—
R₂=66 sztan lev. *Co-*
lophon: Nyomatot Co-
lofvárat Heltaj Gaspár-
ne Mü | helyebe, I. 5.
76. Ezftendőbe. |

Hasonmásban is kö-
zöljük e munka 13.9 cm.
széles és 18.5 cm. magas
tükürű czimlapját kicsi-
nyítve az Erdélyi Nem-
zeti Múzeum könyvtárá-
nak példájáról.

6.* *Basel. 1577.*

Bonfinius, Antonius. Libellus de Corvinae domus origine.
Basileae. 1577. 8°

Szinnyei József: Magyar írók élete és munkái. I. 1210. h. — Potthast,
August: Bibliotheca historica medi aevi. 172. I.

7.

H. év n. (XVI. sz.)

Scalichius, Paulus de Lika. Genealogia. S. l. et a. 4°
A—G₃—27 sztlan lev.

Teljesen megegyezik az 1561-iki kiadással. Leírását l. az 1. sz. alatt.
Egyetlen példája a dresdai királyi kvtárban. (R. M. K III. 489.)

8.

Graz. 1673.

Madocsányi, Sigismundus. GENEALOGIA | LINEAE
PUSTERWALDIANAЕ | *Illustrissimorum D. D. Comitum* | ab |
HERBERSTEIN. | Quorum gesta brevi narratione | contexta |
AC | *Honori Illustrissimi Domini, Domini* | MAXIMILIANI | SI-
GISMUNDI | COMITIS ab HERBERSTEIN, | *Dum* | Primâ AA.
LL. & Philosophiae Lau- | reâ in Alma Univerfitate Graecenfi. |
à R. P. SIGISMUNDO MADOCSANI | Societatis JESU, AA LL.
& Philosophiae | Doctore, ejufdemque Professore Ordinario. |
Solenni ritu ornaretur; | Dedicata sunt | Ab affectuoso Condisci-
pulum applaufu | ANNO à partu Virginis M. DC. LXXIII. |
Menfe Aprili Die. | GRAECII, apud Haeredes Widmanftadij. || 8°
A — E = 40 sztlan lev. Elöl egy rézmetszetü díszcímlap.

Ajánlják hr. Herberstein Miksa Zsigmondnak «Condiscipuli Physici»
(R. M. K. III. 2624.)
Egyetlen példája az admonti alapítványi könyvtárban.

9.

Wien. 1674.

Bautschner, Marcellinus. Inscripti heroum nomina flores
in trophaeo illustrissimae familiae Esterhasianae a regiae Attilae
Hunhorum, nec non majorum ejus Scythiae regum radice, con-
tinuâ, rectâq; serie in haec usq; tempora feliciter germinantes.
Hoc est: heroes nobilissimi, antiquissimi, benemeritissimi Ester-
hasiorum nominis properanti calamo descripti, & in primae laureae
philosophicae applausum illustrissimo domino comiti Nicolao
Esterhasi de Galantha, perpetuo de Frakno, &c. rectori suo
Mariano cum in antiquissima ac celeberrima universitate Vien-
nensi per r. p. Marcellinum Bautschner è soc. Jesu aa. II. &
philosophiae doctorem, ejusdemque professorem ordinarium eâdem
prima philosophiae laureâ ornaretur dicati a venerabili sodali-
tate b. m. v. sub titulo gloriosè in coelos assumptae in caesareo
et acad. soc. Jesu collegio ex IV. facultatibus congregata Viennae
Austriae anno M. DC. LXXIV. die VIII. Maij. Typis Leopoldi
Voigt, universitatis Viennensis typographi. 4° 28 sztlan lev.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. — Pannonhalmi Sz. Benedekrend köz-
ponti főkvt.

10.

Graz. 1677.

PALLADIA | FONTINALIA, | Seu FONS GENTILITIVS | Illuftriffimae Familiae Rattkaya- | nae, Lauro, â Pallade corona- | tus, | Et Honori *ILLVSTRISSIMI D. DOMINI* | SIGISMUNDI | JOSEPHI | L. B. â RATTKAY, | De Nagy, & Kifs Thabor. | *Affectuoso applaufu dicatus*: | Cum in Celeberrima Uni- | versitate Graecenfi AA. LL. & | Philofophiae prima laurea con- | decoratur, | A | R. P. PETRO BERNARDI | è SOC JESU, AA. LL. & Philosophiae | Doctore, ac Professore Ordinario. | *ET AUGUSTISSIMI IMPERATORIS* | LEOPOLDI | Munificentia, Torque aureo donaretur. | Anno M. DC. LXXVII. Mense Majo Die 13. | *GRAECII*, apud Haeredes Widmanftadij. || 8° A—B=16 sztlan lev. Elöl egy rézmetszetű képpel.

Ajánlják az új baccalaureus báró Rátkay Zsigmond Józsetnek „Addictiffimi Condifcipuli | Physicae Studiofi. |

Egyetlen példája a budapesti egyetemi könyvtárban. (V. ö. R. M. K. III. 2816.)

11.*

Zerbst. 1686.

Roxerus, Daniel. Genealogia serenissimorum principum Servestano Anhaltinorum etc. etc. Servestae. 1686. 2° 2 lev.

Egyetlen példája a hallei magyar könyvtárban. (V. ö. R. M. K. III. 3422.)

12.*

Linz. 1688.

Calin, Franciscus de Marienberg. Gloriosa fama familiae Seréni. Lincii 1688. Typis Joannis Jacobi Mayr.

Nagy Iván: Magyarország családai X. 157. l.

13.

Debreczen. 1693.

Lisznyai, Paulus K. ORIGO | GENTIUM | & | REGNORUM, | Pöft-DILUVIANORUM, | A' JAPHETO, SEMO, & CHAMO, | Eorumque Posteris, | *IN ASIA*, | *IN AFRICA*, | *ET IN EUROPA*, | Originem suam trahentium; | Ex *PHALEG BOCHARTI* | Et aliis Authoribus; Operâ & studiô | PAULI K LISZNYAI, | Transylvano Siculi elaborata. | *DEBRECINI* In HUNGARIA, | Apud PAULUM CASSOVIENSEM M. DC. XCIII. || [Keretben.] 4° Czlap, ajánlás „Generoso, ac nobili domino Andreae Nagy de Nagy Peel“ 2 sztlan lev., 156 l., index 4 sztlan lev.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. — Kolozsvári ref. koll. kvt. (Tíz példája ismeretes. V. ö. R. M. K. II. 1729.)

14.*

Nagyszombat. 1700.

Balassa, Paulus. Genealogia familiae Balassianae stylo lapidari. Tyrnaviae. 1700. 8°

R. M. K. II. 2007.

15.

Wien. 1700.

TROPHAEUM | **NOBILISSIMAE** | **AC** | **ANTIQUISSIMAE** | **DOMUS** | **ESTORASIANAE** | **IN** | **TRES** | **DIVISUM** | **PARTES** : | **QUARUM** | **I.** | Exhibet pervetustam Illustriffimae hu- | jus Fa-
miliae Genealogiam, Imagines Perfonarum | ad eandem pertinen-
tium, cum adjecto ad quamlibet rerum | ab iisdem praeclarè
gestarum Elogio. | **II.** | Continet Commentarium partis prioris. |
III. | Complectitur Donationes, Officiorum, | Honorumque Colla-
tiones, ac Privilegia, à variis | Hungariae Regibus, ac postmo-
dum Romanis Imperatoribus con- | cessa, quibus ea, quae in
prioribus circa vetustatem ac Nobi- | litatem Inclytæ hujus Do-
mûs dicta sunt, insigniter ap- | probantur, confirmanturque. | *Cum*
Licentia Superiorum. |

VIENNAE AUSTRIAE | Typis LEOPOLDI VOIGT, Univer-
sitatis Viennensis Typographi, | *M. DCC.* || 2°

[Pars I.] Czimkép, czímlap, herceg Eszterházy Pál czímere, a
nyomdász ajánlása, üdvözlő versek 8 sztlan lev., 196 lev.; 165 mell.

[Pars II.] A—Q=96

1, 9 sztlan lev.

[Pars III.] Q₂—Z₄+
A_a—M_m ≈ 75, 8 sztlan
lev.; 4 mell.

E munkát herceg Esz-
terházi Pál szerkesztette. A
képeket a herceg Péter nevű
festője rajzolta s azokhoz a
verseket Ritter Pál írta.

Erdélyi Nemzeti Mú-
zeum kv. — Kolozsvári ref.
koll. kv. (Ismeretes 12 pél-
dája. V. ö. R. M. K. III. 4171.)

16. Kolozsvár. 1701.

Kemény János. RÉGI
NAGY EMLEKEZETŰ |
KEMENY FAMILIA |
GENEALOGIÁJA, | *Melly* |
Kezdetit vette, a' Tekin-
tetes | MIKOLA Familiá-
ból, 958 - Eszt: a' | mint
a' Levelek világosan bi-
zonyítják. | *Mellyet* | Maga
Néhai Bóldog emlekezetű
KEMENY | JANOS Erdé-
lyi Fejedelem írt ki, e'

RÉGI NAGY EMLEKEZETŰ
10011 KEMENY FAMILIA
GENEALOGIÁJA,

Melly

Kezdetit vette, a' Tekintetes

MIKOLA Familiából, 958-Eszt: a'
mint a' Levelek világosan bizonyítják.

Mellyes

Maga Néhai Bóldog emlekezetű KEMENY

JANOS Erdélyi Fejedelem írt ki, e' következő formában
régi Leveleiből Ezérel-Ezóra 1656-Ekétendőben
Gerendi Kastélyában.

*Molt pedig ezen Familiáknak Emlekezetire ki-nyom-
tattatta*

SZAMOSFALVI MIKOLA LÁSZLO.

KOLOSVÁRATT.

M. T. 6 TFALUSI KIS MIKLÓS által 1701-Ekét.

következendő formában | régi Leveleiből szóról-szóra 1656-Efztendőben | Gerendi Kastélyában. | *Most pedig ezen Familiáknak Emlekezetire ki-nyom-|tattatta* SZAMOSFALVI MIKOLA LÁSZLO. | KOLOSVÁRATT. | M. TOTFALVSI KIS MIKLÓS által 1701 Efzt. || 4° 4 sztlan lev.

Egyetlen példája az Erdélyi Nemzeti Múzeum könyvtárában. (V. ö. R. M. K. I. 1627.)

Hasonmásban is közöljük e munka 13·1 cm. széles és 18·1 cm. magas tükrű czímlapját kicsinyítve.

17.* *Elbingen. 1702.*

Sartorius, Johannes. Programma de Jagellonica stirpe Piastea et Palatina. Elbingae. 1702.

R. M. K. III. 4340.

18. *Kolozsvár. 1702.*

Mikola, Ladislaus. GENEALOGIA | *Nobilissimae & Magnificae* Familiae | MIKOLARUM, *ex antiquis & authenticis Instrumentis* | *Literalibus* | LADISLAO MIKOLA de Szamosfalva Com-pilata, & ejusdem sumptibus impressa. |

GENEALOGIA
Nobilissima & Magnifica Familiae
MIKOLARUM, *ex antiquis & authenticis Instrumentis*
Literalibus

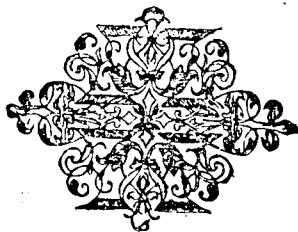
CLAUDIOPOLI, | Ex Officina NICOLAI KIS de M. TOTFALU, Anno 1702. || 4^o4sztlan lev.

LADISLAO MIKOLA de Szamosfalva Com-pilata, & ejusdem sumptibus impressa.

Két példája ismeretes. 1. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. 2. Budapesti Egyetemi kvt.

A kolozsvári 1712-diki bővebb kiadás szerint 1702-ben két kiadás jelent meg. (V. ö. R. M. K. II. 2110.)

Hasonmásban is közöljük e munka 13·1 cm. széles és 17·8 cm. magas tükrű czímlapját kicsinyítve, az Erdélyi Nemzeti Múzeum könyvtárának példájáról.

CLAUDIOPOLI,
Ex Officina NICOLAI KIS de M. TOTFALU, Anno 1702.

19.

Wittenberg. 1702.

Parschitius, Christophorus. TABELLA | HUNGARIAE | DUCUM ET REGUM | CHRISTIANORUM | in qua | *Eorum Ortus & Occasus*, | REGNORUM ACCESSIONES ET | AVULSIONES, | PROVINCIARUM INCREMENTA | ET DECREMENTA, | BELLA DOMESTICA ET | EXTRANEAE, | Cum *Varia Vicissitudine Temporum*, | BREVI PÉNICILLO DELINEANTUR, | per *CHRISTOPHORUM PARSCHITIUM*, | ANTEA SCHOLAE SCHEMNICIENSIS | RECTOREM: NUNC PER DE- | CENNIUM EXTORREM. | ANNO DEO CLEMENTI GLORIA. | [=1702.] WITTENBERGAE, | Typis JOHANNIS HAKII. || 8° 297 l. Elől: címlap, ajánlás, benevolo lectori 7 sztlan lev. Végül: Index 13 sztlan lev.

Ajánlva I. József magyar és cseh királynak, Magyarország és Erdély rendeinnek, a sz. királyi városoknak, bányavárosoknak és az egész magyar nemzetnek.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. (Ismeretes 19 példája. V. ö. R. M. K. III. 4374.)

20.

H. év n. (1712.)

Mikola, Ladislaus. Illustrissimae familiae Mikola genealogica historia, prioribus binis a: 1702. typis vulgatis antiquitatum varietate locupletior. Illustrissimi haeredis studio et impensis in lucem edita, anno 1712. S. l. et a. 4° 12 sztlan lev.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

21.*

Kolozsvár. 1724.

Pausz Ádám. Kornisiorum stemma et origo. Claudiopoli. 1724.

Szinnyei József: Magyar írók élete és munkái. X. köt 582. hasáb.

22.

Nagyszombat. 1752.

Kolosvari, Paulus. Decus Europae. Seu domus Ursina, origine, gestis, et cognatione principum illustris poetica narratione descripta. Occasione annuae recordationis electi in pontificem maximum 29. Maji an. 1724. sanctissimi domini nostri Benedicti XIII. antea Vincentii, Mariae, s. r. e. cardinalis Ursini, ducis de Gravina dicti. Honori illustrissimorum, perillustrium, reverendarum, praenobilium, ac eruditorum dominorum dominorum neo-baccalaureorum, dum in almae archiepiscopali universitate soc. J. Tyrnaviensi prima aa. II. et philosop. laurea condecorarentur. Promotore —. Tyrnaviae. Typis academicis per Fridericum Gall. 1725. 8° 64 l., 1 lev.; 1 mell.

Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

23.

Nagyszombat. 1727.

Eszterhazianae gentis, Illustres — — heroes in utraque republica sacra, et profana, belli, et pacis artibus omni aevo clarissimae, festis honoribus celsissimi ac reverendissimi sacri Romani imperii principis Emerici e comitibus Eszterhazi de Galantha dei, et apostolicae sedis gratia ecclesiae metropolitanae Strigoniensis archi-episcopi s. sedis apostolicae legati nati, regni Hungariae primatis, ejusdemque summi, et secretarii cancellarii, etc. Dum communi cleri, populisque gaudio archi-episcopalibus insignibus ornaretur, debitae venerationis et observantiae ergo dicati ab alma archi-episcopali universitate Tyrnaviensi societatis Jesu. Tyrnaviae, Typis Academicis soc. Jesu per Fridericum Gall 1727. 2° 35 lev.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

24.

München. 1730.

Mikola, Ladislaus. Genealogia perillustris familiae Mikola de Szamosfalva, posthumo amori & honori illustrium manium ab uno unico superstite haerede eiusdem familiae compendio adornata. Anno Domini M. DCCXXIX. O. A. M. D. G. & B. M. V. H. Monachij, Typis Lucae Straub, statuum provinc. Bavar. typogr. 1730. 4° 15 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. t. — Magyar Tud. Akadémia kv. t. — Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

25.

H. n. 1731.

Mikola, Ladislaus. Historia genealogico-Transsylvaniaica. Ortum, progressum nec non erga divos olim Hungariae reges legitimosque Transsylvaniae principes, nec non tutandam prosperandamque patriae ac boni publici salutem, probata merita, & intuitu horum consecutas successivè dignitates ac fortunas temporales praecipuarum duntaxat, nobiliorumque in ea familiarum (:juxta mentem auctorum literaliumque documentorum:) succinctè & sincerè exhibens. Quam triennali (:successivis licet temporibus:) labore non modico ex variis historicis traditionibus literalibusque documentis excerpsit, combinavit, compilavit, ac tandem (:auxilio Dei:) ad calcem perduxit, Anno cło 1o ccxxiii. illustrissimus dominus, dominus Ladislaus Mikola l. b. de Szamosfalva. s. c. r. c. majestatis tabulae regiae judicariae Transsylvaniae assessor; etc. Nunc verò: Impensis illustrissimi domini, domini comitis Sigismundi Csáki de Kereszt-Szegh; s. c. r. c. majestatis camerarii actualis; etc. Luci publicae proposita. Anno cło 1o cccxxxi. O. A. M. D. G. et B. M. V. H. 4° czímlap, ajánlás, Ad lectorem benevolum 2 sztlan lev., 58 l., 3 lev.

Két csonka példáját láttam. Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. (Hiányz. a czlap s végén 2 lev.) Kolozsvári ref. koll. kv. (Hiányz. végén 3 lev.)

Hasonmásban is közöljük e munka 14.5 cm. széles és 18.5 cm. magas tükrű czimlapját kicsinyítve, a kolozsvári ref. koll. könyvtára példájáról.

HISTORIA GENEALOGICO- TRANSYLVANICA.

Ortum, progressum nec non erga Divos olim
Ungariæ Reges legitimisque Transylvaniae Principes, nec
non tutandam prospiciendamque Patriæ ac boni publici fa-
lutem, probata merita, & iustitu horum consecutas successivè
dignitates ac fortunas temporales præcipuarum duntaxat, No-
biliarumque in ea Familiarum (juxta mentem Authorum Lite-
raliumque documentorum,) succinctè & sincerè exhibens.

QUAM,

Trienniali (successivis licet temporibus:) labore non modico ex variis
Historicis traditionibus Literalibusque documentis excerptis, com-
binavit, compilavit, ac tandem (auxilio DEI:) ad calcem
perduxit, Anno clō 10 cc xxiii.

ILLUSTRISSIMUS DOMINUS, DOMINUS
LADISLAUS MIKOLA
L. B. DE SZAMOSFALVA.

S. C. R. C. Majestatis Tabulæ Regiæ Judiciaræ Trans-
sylvaniæ Assessor. &c.

Nunc verò: Impensis

ILLUSTRISSIMI DOMINI, DOMINI COMITIS
SIGISMUNDI CSAKI
DE KERESZT-SZEGH;

S. C. R. C. Majestatis Camerarii Actualis. &c. Luci publi-
cæ proposita. Anno clō 10 cc xxxi

O. A. M. D. G. & B. M. V. H.

26.

Kolozsvár. 1735.

Daroczi, Georgius. Septi-collis Dacia, in octavo colle
beata, genti Haller de Hallerkö devoto, honoribus illustrissimo-
rum, spectabilium, perillustrium, reverendorum, prænobilium,
nobilium, ac eruditorum dominorum, dominorum neo-baccalau-
reorum: dum in alma, ac regio-principali academia Claudiopo-
litana soc. Jesu prima aa. II. & philosophiæ laureâ donarentur.
Promotore r. p. Georgio Daróczi è s. J. aa. II. & philos. doct.
ejusdemque (!) in physicis profess. ordinario, a parnasso Clau-
diopolitano præfixa. Anno M. DCC. XXXV. Mense Augusto, Die
4. Claudiopoli, Typis academicis soc. Jesu, per Simonem Tha-
dacum Weichenberg. 8° 4 lev., 40 l., 1 lev.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Magyar Tudományos Akadémia kv.

27.

H. n. 1739.

[Dobai István.] Tisztességnek fel-állított oszlopa. Mellyet, cleven betükben foglalván, a' tekintetes nemes Hunyad várme-gyét meg-ékesítő, uri és méltóságos rendeknek, nagy columnák-nak jövendőbéli emlékezetekre emelt-fel néha-napi ő nagyságok' szolgája, mostan Közép Szólnok vármegyében maga jószágában üldögelő, az ide alá subscribens öreg férjfi. Nyomtattatott Kristus urunk' születése után MDCCXXXIX. esztend. H. n. 4° 12 sztlan lev. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

28.

Leipzig. 1742.

Bel, Carolus Andreas. De Maria Hungariae regina Ludovici primi, principe filia, commentatio historico-critica elaborata a —. Lipsiae 1742. Litteris Schniebesianis. 4° 2 lev., 44 l. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt,

29.

Leipzig. 1745.

Bel, Carolus Andreas. De Maria Ludovici primi principe filia, Hungariae non rege, sed regina, commentatio historico-critica. Editio altera qua viris clarissimis Kochlero, Lenzio, Peterfyo responsum est. Lipsiae. Typis Eisfeldianis. 1745. 4° 55 l. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

30.

Erlangen. 1763.

Haner, Georg Jeremias. Das königliche Siebenbürgen entworfen und mit nöthigen Anmerkungen versehen von —. Erlangen gedruckt und verlegt von Wolfgang Walther 1763. 4° 2 lev., 298 l.; 1 mell. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

31.

Wien. 1764.

Benczur, Josephus. Hungaria semper libera, sui que juris, et nunquam vel principi, vel genti, alicui externae, obnoxia. Quod ex genuinis litterarum monumentis ervere et quae in contrarium adducuntur, examinare confutareque studuit —. Vindobonae. Sum-tibus Emerici Felicis Baderi. 1764. 4° 4 lev., 80 l. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. — Kolozsvári egyetem kvt.

32.

Nagyszombat. 1770.

Palma, Franciscus Carolus. Notitia rerum Hungaricarum. Conscripta a —. Pars I—III. Tyrnaviae, Typis collegii Acad. Soc. Jesu. 1770. 8° Pars I. 8 lev., XIV, 322 l., 6 lev. Pars II. 3 lev., 427 l., 4 lev. Pars III. 3 lev., 432 l., 4 lev.; 1 mell. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

33.

Nagyszombat. 1773.

Babai, Franciscus. Ungariae reges. Eorum genealogia, acta item illustriora, et fata, compendio metrico deducta a —. Typis Tirnaviensibus, anno 1773. 8° 48 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. —. Kolozsvári ref. koll. kvt.

34.

Wien. 1774.

Coroninus, Rudolphus. Specimen genealogico-progonologicum ad illustrandam augustam Habsburgo-Lotharingicam prosapiam caesareo regio principi Petro Leopoldo archiduci Austriae duci Lotharingiae magno duci Hetruriae etc. etc. Goritiam adveniēti oblatum a Rudolpho Coronino s. r. i. comite de Cronberd I. b. in Praebacina et Gradiscuta domino Quischae, Sarsinae etc. Venetiis a. 1770. Typis Antonii Zatta. Quod nunc novis genealogicis ac historicis accessionibus locupletavit, ad nostram usque aetatem continuavit, edidit *Franciscus Carolus Palma*. Viennae. Typis Joannis Thomae nob. de Trattnern, sac. caes. aug. aulae typograph. et bibliop. 1774. 4° 6 lev., 162 l.; 14 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

35.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Wien 1775.

Ganoczy, Antonius. Dissertatio historico-critica de S. Ladislao Hungariae rege fundatore episcopatus Varadinensis, ab —. Viennae Austriae, Typis Josephi Gerold univ. typogr. 1775. 4° 2 lev., 172 l.; 3 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

36.

Nagyszombat. 1775.

Palma, Franciscus Carolus. Notitia rerum Hungaricarum. Conscripta a —. Editio altera, ab auctore recognita et aucta. Pars I—III. Tyrnaviae, Recusa anno 1775. 8° *Pars I.* 4 lev., XVI, 348 l., 6 lev. *Pars II.* 3 lev., 540 l., 5 lev.; 1 mell. *Pars III.* 4 lev., 542 l., 5 lev.; 3 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

37.

Wien. 1776.

Schier, Xystus. Reginae Hungariae primae stirpis. Authore —. Opus posthumum, ad illustrandam historiam patriam per quam accommodatum. Cum vita ejusdem cl. authoris compendio data, et accurata notitia omnium operum ejus tam editorum quam manuscriptorum. Viennae. Litteris Schulzianis. 1776. 4° 264 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

38. *Budapest. 1778.*

Wagner, Carolus. Collectanea genealogico-historica illustrium Hungariae familiarum, quae jam interciderunt. Ex ms. potissimum eruit, et scutis gentilitatis auxit —. Decas I. Budae. Typis regiae universitatis anno 1778. 2° Decas I. 128 l.; 1 mell.
[*E kiadásból több nem jelent meg.*]
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

39. *Pozsony. 1778.*

Szklenár, Georgius Origo et genealogia illustris Battyaiorum gentis deducta a —. Posonii. Typis Joannis Michaelis Landerer. 1778. 8° 8 lev., 76 l.
Magyar Nemzeti Múzeum kv. t.

40. *Pozsony és Kassa. 1778.*

Cornides, Daniel. Regum Hungariae qui seculo XI. regnare, genealogiam illustrat, atque ab objectionibus reverendissimi domini Antonii Ganoczy, vindicat —. Posonii et Cassoviae. Sumtibus Joannis Michaelis Landerer, typographi et bibliopolae. 1778. 4° 3 lev., 352 l.; 1 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

41. *Pozsony és Kassa. 1778.*

Wagner, Carolus. Analecta Scepusii sacri et profani pars IV. Complectens genealogiam illustrium familiarum, quae olim in Scepusio floruerunt. Collegit et notis illustravit —. Posonii et Cassoviae, Sumptibus Joannis Michaelis Landerer typographi et bibliopolae. 1778. 4° 4 lev., 219 l.; 4 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

42. *Milano. 1780.*

Haraszti, Kajetán. Genealogia compendiosa degli imperatori Romani discendenti dall' augustissima casa d'Austria adornata di ritratti analoghi a' medesimi e die varie storiche annotazioni illustrata, a cui premettesi con somma brevità la variazione delle primitive quattro monarchie la loro origine, l'incremento e decadenza dal mondo nascente sino a' nostri tempi. Scritta dal p. Gaetano Harasti di Buda. Milano. 1780. Nell' imperial monistero di S. Ambrogio Maggiore. 8° 4 lev., XXX., 175 l., 1 lev.; 19 mell.
Magyar Nemzeti Múzeum kv. t.

43. *Leipzig. 1783.*

Neugeboren, Daniel Georgius. De gente Bathorea commentarius, quo ad quaestionem ab illustri societate Jablonoviana

propositam respondet — Saxo Transsilvanus. Lipsiae. 1783. 4°
35 l.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvf.

44.

Budapest és Kassa. 1785.

Palma, Franciscus Carolus. Notitia rerum Hungaricarum. Editio III. Novis curis recognita, et multis cum ad historiam, tum ad ius publicum Hungaricum accessionibus locupletata ab autore suo — Pars I—III. Pestini, Budae, et Cassoviae. Sump-
tibus J. M. Weingand, et J. G. Koepf bibliopolae. 1785. 8°
Pars I. 3 lev., 783 l., 6 lev.; 2 mell. *Pars II.* 630 l., 5 lev.;
6 mell. *Pars III.* 590 l., 6 lev.; 7 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvf.

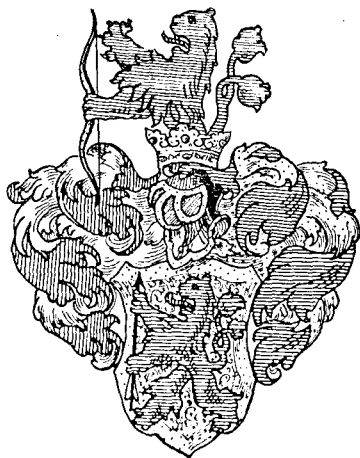
Köblös Zoltán.

Dorogh István ármálisa.

II. Ferdinánd király Bécsben — 1629 május 24-én agilis Dorogh Istvánt, feleségét Annát és fiát Orbánt nemességre emeli és adományozza részükre a következő czímet: *Arany paizsban kettősfarku, vörös nyelvű kék oroszlán, két első lábával nyilvesszőt tart hegyével felfelé. Nyílt, koronás sisahjának dísz: növekedő kék oroszlán, baljában nyilat tart. Takarók: vörös-ezüst, kék-arany színűek.*

Az itt rajzban is bemutatott czímer az eredetinek $\frac{2}{3}$ -részére van kisebbítve; az ármálison keretbe van foglalva, melynek nagysága 13·3 10·5 cm. Külső, keskeny, arany rámáján belül kékeszürke háttérben sárga barok keret zöld koszorúval körülfogott megyszín tükrébe van a czímer helyezve. A szürke háttér két felső szögletében két kis háromszögű koronás vörös paizs foglal helyet, melyek egyike Hazánk czímerének vágásait (vörössel és ezüsttel hétszer), másika az apostoli ezüst keresztet (három zöld halom koronázott középsőjén) tartalmazza.

Az adományozott czímer paizsa háromszögből alakított symmetrikus renaissance forma. Pereme domborodó. Felső szög-

letei ferdén lemetszettek. Oldalai homorúak, majd szögbe törve domborúan indulnak lefelé, s egy újabb törést alkotva — hegyes csücskébe futnak össze. Aranyos szélével párhuzamos belső tükre chromsárga, sűrű arany brokáttal. Az oroslán kissé zömök, vaskos; elhelyezése és formája renaissance; a paizsot igen szépen tölti ki. Színe kobaltkék; farka kettős, bojtos; kiöltött nyelve vörös. A nyilvessző, melyet két első lábával tart — barna, fanyelű, fehér tollu, ezüst hegyű, szakállas.

A czímer sisakja sötétszürke, vasszinű, nyitott; fél jobbra fordított. Formája kissé szűk és félrenyomott, elrajzolt. Gallér-része szögbetörött, arannyal keretelt, valamint aranyos hármás rácsa, s ennek felső-, a sisaktestre erősített kerete is; a pántok köze arany dróttal van berácsozva. Béliése megvörös. Nyakláncza s az érem rajta arany.

A sisakkorona arany; ékköves abroncsán három szép levél van s mindenik közepén rubint piroslik.

A sisakdiszként alkalmazott növekedő kék oroslán hasonló a paizsbelihez, de sokkal nagyobb; tulságosan nehéznek tetszik a kis sisakra, melyet összeroppantani látszik. Jobb első lábát felemeli, előre nyújtott baljában barna színű ijjat tart függőlegesen, idegével befelé; az ijj alsó vége a jobb takaróba nyulik.

A takarók lendületesek bár, de igen szétterjedők; egészükben tömöttek. Színük az obligát vörös-ezüst, kék-arany.

E czímer egészében eléggé csinos, bár két szépséghibája van — t. i. a sisakdisz oroslánja igen nagy az igen kicsiny sisakhoz mérten, és a sisak alig fél jobbra forduló s disze egészen jobb profilos.

Arányai elég jók, kivéve a sisak nagyságot, a paizs tengelye 4 cm; a sisak diszestől 5·2 cm., ebből a sisakra csak 1·8 cm. esik.

Kivitele nem jobb s nem rosszabb az átlagos Habsburg armális címerek festményeinél, — mint nagy ritkaságot közöljük azonban azért, mert kék oroslán van benne. Kék oroslánt kevés számot ismerünk külföldön is, nálunk ezideig egyetlen hasonló sincs ismertetve.

Bárczay¹ Lüneburg (Welf) és Dánia czímerében, továbbá az Egbrecht család növekedő kék oroslánját (Züricher Wapenrolle) — valamint a steingadeni kolostorból a müncheni National Muzeumba került XII. évszáz második feléből való oroslán czímeres kőemléket, melynek színe valószínűleg kék lehetett² (az említett kolostort a Welfek alapították) — ismeri.

¹ A heraldika kézikönyve 128. lap.

² U. o. 129. lap.

Bajorország czímere negyedik ezüst osztásában koronás kék oroszlán van — Veldenz grófság czímere.

Az erdélyi Siebmacher³ szerint koronás, kettősfarku kék oroszlán van a Wallis cseh grófi czímer 1 és 6 arany osztásában s e család birodalmi grófi czímere negyedik sisakjának disze szintén növekedő, koronás, kettősfarku kék oroszlán. — A Mensdorf-Pouilly⁴ grófok czímere: ezüstben vörössel fegyverzett kék oroszlán, sisakdisze ugyanaz növekedőleg.

E két család nálunk indigena, tehát czímerük nem sorozható heraldikánkba, míg a Dorogh család kék oroszlánját magyarországi király adta, magyar családnak, így szorosan a mi heraldikánkba tartozó s annak egyik igen érdekes darabja, mely ez ideig, tudomásunk szerint unicum nálunk.

Az oklevél szövege a megszokott Habsburg kanczelláriai stílus, így nem látjuk szükségét a maga egészében való közlésnek, csupán az eredeti czímerleirő szöveget — melylyel teljesen egyezik a czímerfestés — igtatjuk ide:

Scutum videlicet militare erectum, flavi sive aurei coloris, in quo integer coeruleus leo, divaricatis posterioribus erecte stare, ac cauda bifurcata ad tergum reflexa, et ore hianti, linguaque rubicunda exerta, effigiatus, anterioribus vero pedibus sagittam cuspidē sursum versam tenere, et gradienti similis, ad sinistram scuti partem conversus esse, cernitur. Scuto incumbentem galeam militarem craticulatam sive apertam regio diadematē, alterum coeruleum leonem anterioribus pedibus dextre quidem raptui inhiantem, sinistro autem arcum tenentem de reliquo inferiori conformem mediotenus eminentem proferente ornatam. A summitate autem sive cono galeae laciniis seu lemnisci, hinc rubris et albis, sive argenteis, illinc vero coeruleis et flavis sive aureis, in scuti extremitates se se diffudentibus, scutumque ipsum decenter exornantibus etc.

Az oklevelet a rajta levő záradék szerint kihirdette Abaujvármegye Garadnán tartott közgyűlésén 1630 januárius 4-én Lánczy Gergely jegyző.

Eredetije helyenként vízfoltos, s helyenként kirothadt. Czímerfestménye ép. Rózsaszín, fehér, kék és sárga selyemből sodrott zsinegen függő pecsétje kissé sérült. Tulajdonosa csikmadéfalvi Ferenczi Lajos nagybirtokos Magyarujfaluban.

Sebestyén József.

³ Siebmachers Wappenb. Siebenb. Text 59, Taf. 27.

⁴ Siebmachers Wappenb. Siebenb. Text 79, Taf. 85.

Az nemes Belső Szolnok vármegyének registroma. Anno 1686. die 11. Octobris.

Deesiek. Racz János uram equ. 1., Kadar Zsigmond uram, Kenyeres János, Lakatos Mihály, Balint Déák, lovassa itt vagyon Varodi János, Sarkadi Ferencz, Sarkadi Sámuel, Bakos István, Banyai István Fekete Péter, lovassok itt vagyon Balog István, Csonka Mihály, Miskci Péter, Koppán Demeter, Murvai Mihály, Galgoczi Péter, lovassa itt vagyon Farkas Sámuel, Peter Deák, Farkas János Kodácsi Mihály, lovassa itt vagyon Ladanyi László, Kerek György, Molnár Albert, Molnár Lőrincz, lovassa itt vagyon Batori Pál, Debreczeni Ferencz, Szabo Tamás, Enyedi Mihály, Szigyártó János lovassa itt vagyon Horvath László, Gombkötő János, Takács Mihály, Molnár Péter, Banyai György lovassa itt vagyon Kövesi Mihály, Lakatos János, Jenei István, Szőcs Péter, lovassa itt vagyon Apati Sámuel, Lőrincz Deák, Kúmvives András, Fazakas Ambrus lovassa itt vagyon Rakossi László, Sarközi György uram equ. 1. Quarlati Márton.

Rettegiek. Tyukodi Mihály, Varodi Mihály lovassa itt vagyon Csubánkai András, Szilagi József, Szekelly Mihály, Szőcs Sámuel lovassa itt vagyon Horvath György.

Ilosvaiak. Balog Lászlóné asszonyom equ. 1. Miklos Ferencz, Becski István, Detari Gábor lovassa itt vagyon Kerekes György.

Bethlepiek. Muráni András, Muráni Péter, Polyak Istvan lovassok itt vagyon Polyak András, Szikszai György uram equ. 1. Szőcs János.

Udvarhelyiek. Quarlatavitt György uram equ. 3. Dán vajda, Szarvadi István, Szabo János.

Arpaszó. Szodarai Zsigmond uram, Kis Sándor, Székellj János lovasa itt vagyon Szekellj János.

Mihallyfalviak. Nemes László, Nemes Péter, Görög János lovasa itt vagyon Görög János.

Ormanyiak. Zambo Mihály, Bab András, lovasa itt vagyon Gicz László, Butuza Ignátt, Fejerdi Mihály, Prelukai Tódor, lovasa itt vagyon Butuza Ignátt.

Karulyfalviak. Karuly Stefán, Karuly Simon, lovasa itt vagyon Karuly Gábor.

Semesneiek. Onács Ignátt, Onács János, Onacs László, lovasa itt vagyon equ. 1., Pap János, Burian Petrucz, Pap Gergely, Prekub Stephan, Niszte György lovasa itt vagyon.

Boerfalviak. Pap Girászin, Thodor László, Mány Tivadar lovasa itt vagyon.

Kaczkaik. Thamas Tivadar, Prodan Tamás, Pap János, Prodan János equ. 1.

Hollomezeiek. Basa János, Kupsa János, Basa Tamás, Basa Gergely Basa Miklós equ. 1., Petrucz Miklós, Basa Tivadar, Basa Akim, Korne János equ. 1., Pap Farkas, Pap László, Pap Ignátt, Olah János equ. 1.

Horgaspatakiak. Burza Miklós, Mihály János, Matthe Mojsze, Matthe Burza equ. 1.

Pintekiek. Tarcza Dán, Borla Lukács, Demeter Péter, Darcza Gergely equ. 1., Peter László, Roman György, Boda Lup, Román János equ. 1.

Szűkerekiek. Szilágyi S. Péter, Jakab Tivadar, Kerekes Miklós, Jakab Gábor, Draga Tivadar. Maramorasi Péter, Draga Gábor equ. 1.

Pecsetszegiek. Szakmari Gábor, Farkas János, Szakmari Simon equ. 1., Farkas Simon, Imbre György, Petrucz Demeter Petrucz Gergely equ. 1.

Tordavilmaiak. Butuza János, Butuza Filep, Butuza Kerszte, Butuza Márton equ. 1., Pap Kerszte, Bartis Kerszte equ. 1.

Ungurfalviak. Buda Simon, Buda Gábor, Buda László, Buda Gergely equ. 1, Kozmuczi Lup, Kerne János, Pap Demeter, Kerne Kozma, Buda Simon, Buda Tamás, Buda Kozma, Buda Simon equ. 1.

Olah Lapos. Pap Praekub, Pap Simon, Pap József, Pap Demeter equ. 1.

Tőkesiek. Buda Ignác, Buda Demeter, Buda András, Buda Péter equ. 1.

Felső Szőcsiek. Burza Akim, Burza Gergely equ. 1.

Magyar Lapossiak. Szasz Márton, Szasz Péter, Szasz János, Pap Simon equ. 1. Cluj / Central University Library Cluj

Nagy Loznaiak. Pokol Gábor, Pokol István, Pokol Gergely equ. 1.

Ezek pedig jelen levén, az absenseket nem irhattuk fel, mivel az generalis registromat az tisztek elvitték, kiből kitetszenék.

(Eredetije a széki gr. Teleki nemzetség marosvásárhelyi levéltárában.)

Közli: ifj. Biás István.

Nemes Belső Szolnok vármegye zsoldosinak számok.

Főispán Macskási Boldizsár uram equ. 10, Haller György uram árvái equ. 2, Torma István uram maradéki zsoldosok equ. 1. Dobos István, Rác István uram lovasa Dunaveczi János, Rác György uram lovasa Kaos István, Napolyi Péter uram lovasa Székely András Napolyi György uram lovasa Turcza Miklós, Vér György uram lovasa Dunki Gergely, Rác János uram lovasa Orosz György, Szikszai György uram lovasa Rosa Márton, Kolosvári János uram lovasa Szász György, Erdélyiné asszonyom lovasa equ. 1, Szokoly uram maga mellett tartja, Becskü István equ. Tot János, Also Mihály uram lovasa Nagy György, Jenei István és Somkereki Szabó Márton equ. 1. — Hadnagy.

Aknaiak. Törpeni István, Bartok István, Vajda Mihály.

Várallyaiak. László János, Trombitás István, Kolosvári István, Gyulai István, Vincze János, Kardos János, Miklosi Miklos.

Nemetiek. Székely István, Kis Ferencz, Egri János, Idecz György.

Malumiak. Torma Benedek.

- Somkerekiek.* Tyukodi Nagy András.
Ormanyiak. Nagy Mihály, Pap János, Butuza Kosztin.
Pentekiek. Szabo János, Oncza János.
Girottiak. Tamás Sándor, Dienes János.
Szükerekiek. Szabo György, Pap Ignát, Szakmári György.
Kemenyeiek. Pataki Gergely.
Semesnyeiek. Szakmári Demeter.
Fodorházi. Niszte György.
Nagy Loznaiak. Pokol Márton, Pokol Illyés.
Rettegiek. Senczi András, Csizmadia Sámuel, Csernatoni Mihály, Botfalvi Mihály, Lakatos Péter.
Pecssetszegh. Szakmári János, Petrucz Demeter Corda uramnál vagon, Grigor János.
Hollomezeiek. Bota Tamás, Bota György, Bota Achim.
Horgaspataki. György Majszin, Szalome Nikora, György Jonucz.
Orbaiak. Dan Kosztin.
Kis Kajon. Tot János, Belez Gergely, Tot Kristóf.
Nagy Ilonda. Szeze László, Sultucz László, Gicz János, Tepari Jakab, Pap János.
Vilmaiak. Butuza János, Patak Gábor, Jakab Tivadar.
Karulyfalviak. Karuly Simon, Karuly Miklós.
Sos Mezeiek. Vajda Farkas.
Kaczkaik Tamás János.
Oláh Láposiak. Páska Lukács, Pap Gábor, Pap István.
Disznópataki. Mari Ignác.
Boérfalviak. Pakulár János.
Rogaziak. Pap Farkas, Pap Jakab, Pap Gergely.
Tökésiek. But Demeter, Ruzs János.
Szücsiek. Gurzo Jonucz, Gurzo Demian, Farkas István.
Rogoziak. Pakulár János.
Macskamezeiek. Kállai István.
Magyar Lápos. Molnár István.
Ungurfalviak. Buda János, Buda Kifor, Buda Simon, Buda Grigorit, Buda László.
Ezekon kívül vannak szolgabírák: Aknai Mihály déák, Desi Batka János.
Ezen vármegyéből absentes. Klubozoczi Pál uram equ. 2. absens.
Füzesiek Lakatos Mihály lovasa elszökött. Szász Menyhárt abs.
Szükerekiek Dehor (?) Gergely abs. Nagy Mihály abs. Szabo János abs. Csatlos Gergely abs.
Antosiak. Csokán Lázár elszökött. Marosán György elszökött.
Disznopataki. Haragos János abs.
Szücsi. Gurgo Tivadar abs.
(Eredetije a széki gr. Teleki nemzetség marosvásárhelyi levéltárában.)
Közlő: **ffj. Biás István.**

Családtörténeti adatok.

(1622—1720.)*

(Első közlemény.)

- Apafi** Éva (I. Mihály I.) sz. 1682. márcz. 9. — † márcz. 10. *A. M.* 35.
 — Gergely (I. Mihály f.) sz. 1661. szept. 11. *A. M.* 3. —
 † 1666. okt. 11. *A. M.* 11. — tem. Kolozsvárt nov. 28. *A. M.* 12.
 — Gergely (I. Mihály f.) sz. 1680. jun. 4. *A. M.* 32. — † 1682.
 jul. 4. *A. M.* 35.
 — György (I. Mihály f.) sz. 1664. jun. 5. — ker. jun. 6.
A. M. 7. — † 1664. decz. 11. — tem. Kolozsvárt decz.
 21. *A. M.* 8.
 — István † 1668. ápr. 4. — tem. jul. 1. *A. M.* 14.
 — Mihály I. sz. 1632. nov. 3. *A. M.* 2. — esk. Bornemisza
 Annával 1653. jun. 10. *A. M.* 3. — † 1690. ápr. 15. *A. M.*
 44. — tem. Almakeréken 1691. febr. 19. *A. M.* 48.
 — Mihály II. (I. Mihály f.) sz. 1676. okt. 13. — ker. okt. 18.
A. M. 26. — elj. Bethlen Katával (Gergely I.) 1694. febr.
 24. *A. M.* 53. — esk. 1694. jun. 30. *A. M.* 54.
 — Mihályné I. Bornemisza Anna † 1688. aug. 3. *A. M.* 43.
 — Miklós elj. Telekival 1675. jul. 31. *A. M.* 25.
 — Zsuzsánna (I. Mihály I.) † 1677. okt. 11. *A. M.* 27.
 — (I. Mihály I.) † 1666. febr. 11. — tem. Fogaras-
 ban febr. 12. *A. M.* 10.
 — (I. Mihály I.) sz. halva 1672. máj. 6. — tem. máj.
 15. *A. M.* 20.
 — (I. Mihály I.) sz. 1673. jul. 21. — Ker. 30—31.
A. M. 22.
 — (I. Mihály f.) sz. 1674. aug. 4. — † u. azon na-
 pon. — tem. aug. 7. *A. M.* 23.
Aragon Ferencz † 1710. aug. *H.* 261.
 — Ferenczné Mónaki Zsuzsánna † 1710. aug. 13. *H.* 261.
Bajánházi Anna † 1642. nov. 2. *H.* 202.
Balog István † 1639. ápr. 3. *H.* 199.
Bánffy Dénes † 1674. decz. 14. *A. M.* 24.
 — Kata (nagy Mihályi) Barkóczy Lászlóné † 1653. aug. 4. *H.* 211.
Bányai Pál tem. 1656. febr. 23. *H.* 213.
Bárány Miklós ifj. † 1637. okt. 29. *H.* 197.

* E közleményünkben három naplót dolgoztunk föl családtörténeti szempontból. 1—2. *I. és II. Apafi Mihály fejedelmek naplója 1634—1694.* Közli Tóth Ernő. Különlönyomat az «Erdélyi Múzeum» 1900. évfolyamából. Kolozsvár. 1900. 8° (I. A. Mihály naplója a 2—44., II. A. Mihályé pedig a 46—55. lapokon található föl); *A. M.* — 3. *Pálóczi Horváth család naplója. (1622—1720.)* Magyar Történelmi Emlékek. II. oszlop. 31. kötet. Budapest. 1881. 8° 193—300. l.: *H.*

- Barcsai** István lak. 1665. jun. 9. *A. M.* 9.
- Bárcsay** János † 1787. körül. *H.* 296.
- Mária (János l.) elj. VI. Horváth Györggyel 1748. máj. 16. — esk. jun. 3. *H.* 282.
- Mihály † 1787. körül. *H.* 296.
- Bárczi** Judit esk. terebessi Horváth Zsigmonddal 1674. aug. 14. *H.* 236.
- Barkóczy** Borbála lak. Forgách Miklóssal 1661. aug. 9. *H.* 218.
- Ferencz (István f.) † 1668. aug. 29. — tem. szept. 23. *H.* 223.
- István lak. cserneki Desőffy Klárával 1660. okt. *H.* 218.
- Julia tem. 1659. ápr. 29. *H.* 217.
- László, szalai † 1659. jan. 31. — tem. ápr. 29. *H.* 217.
- László gr. † 1664. máj. 28. *H.* 220.
- Lászlóné, nagymihályi Bánffy Kata † 1653. aug. 4. *H.* 211.
- Mária (István l.) † 1668. aug. 28. — tem. szept. 23. *H.* 223.
- Bégányi** Hancsus (János l.) sz. 1746. febr. 9. — † 1747. febr. 15. *H.* 281.
- János esk. Horváth Terézzel 1744. febr. 16. *H.* 281.
- János (János f.) sz. 1748. nov. 1. *H.* 282.
- Bernáth** Erzsébet (Imre l.) esk. Horváth Pállal 1778—84. között. *H.* 290.
- Berzevicsy** Julia esk. Horváth Juliával 1657. jan. 6. *H.* 214.
- Bethlen** Elekné tem. Keresden 1691. febr. 20. *A. M.* 49.
- Gábor fejed. † 1629. nov. 15. — tem. 1630. jan. 25. *H.* 194.
- Gergely lak. 1665. szept. 22. *A. M.* 10.
- István ifj. gr. † 1632. decz. *H.* 195.
- Kata (Gergely l.) elj. II. Apafi Mihálylyal 1694. febr. 24. *A. M.* 53. — esk. 1694. jun. 30. *A. M.* 54.
- Beszegh** Gábor † 1706. márcz. 4. előtt. *H.* 256.
- Bodó** Lajos tem. 1644. decz. 15. *H.* 206.
- Borbély alias Kassa** Borbála (Miklós l.) elj. III. Horváth Györggyel 1690. jul. 27. — esk. jul. 30. — lak. aug. 18. *H.* 237. — † 1707. aug. 8. *H.* 257.
- Bornemissa** Anna esk. I Apafi Mihálylyal 1653. jun. 10. *A. M.* 3. — † 1688. aug. 3. *A. M.* 43.
- Bot** Erzsébet elj. Laskay Jánossal 1639. ápr. 3. *H.* 199.
- Boxay** Pál tem. 1658. jun. 19. *H.* 217.
- Bydeskuti** Imre esk. Horváth Máriával (Ádám l.) 1771. máj. 30. *H.* 289.
- Csicseri** András elj. Horváth Évával (György l.) 1645. nov. 21. — lak. 1646. jan. 3. *H.* 207.
- Erzsébet (András l.) sz. 1646. nov. 12. *H.* 208.
- Mária (András l.) sz. 1648. márcz. 18. — ker. márcz. 22. *H.* 208.

— Péter † 1633. jan. 2. — tem. jan. 12. *H.* 195.

— (András f.) sz. 1650. jan. 30. *H.* 209.

Debreczeni Judit lak. Sziny Gáborral 1661. máj. 27. *H.* 218.

Desöffy Klára lak. szulai Barkóczy Istvánnal 1660. okt. *H.* 218.

Dravecsky Anna (Gáspár és Eödföffy Zsuzsánna l.) elj. és esk.

Horváth Ádámmal (III. György f.) 1717. febr. 4. *H.* 266—

267. — † 1757. decz. 1. — tem. decz. 20. *H.* 285.

Eödföffy László † 1647. okt. 27. *H.* 208.

— László (László f.) ker. 1677. jun. 6. *H.* 208.

Farkas Ambrus (ujhelyi) tem. 1651. febr. 26. *H.* 210.

Köblös Zoltán.

Gömör-Kishont nemes családai. Ily cím alatt egy terjedelmesebb munka jelenik meg, melynek szerzője Dr. Forgon Mihály nagyobb részét önálló levéltári kutatások alapján dolgozta fel a gömöri nemesség történetét. A munka czimerekkel és leszármazási táblákkal jelenik meg s annak idején 10 kor. árban lesz kapható. Megrendeléseket már most elfogad a munka szerzője (Miskolc, Kossuth-utca).

Kérem! Dr. Forgon Mihály (Miskolcz) azzal a tiszteletteljes kérelemmel fordul lapunk munkatársaihoz és olvasóihoz, hogy nem lenne-e szives közölnök valaki a *Fuhrmann* és a *póka-kereszturi Székely* család nemességére és czimére nézve felvilágosító adatot vele közölni, vagy őt ezekre nézve helyes nyomra vezetni.

Családtörténeti kérdézősködésekre csak előfizetőknek válaszolunk.

Előző évfolyamaink az alábbi áron rendelhető meg a kiadóhivatalban (Mikó-utca 2. szám):

I—VI. évf. (teljes)	46 K.
I. II. IV. V. VI. évf.	36 "
I. IV. V. VI	26 "
I. V. VI.	16 "
I. V.	10 "
I.	2 "

Tartalom: FORGON MIHÁLY dr.: A csoltói Basó család. — KÖBLÖS ZOLTÁN: Magyar családtörténeti könyvészet. — SEBESTYÉN JÓZSEF: Dorogh István ármálisa. — Ifj. BIÁS ISTVÁN: Belső Szolnok vármegye registroma 1686-ból. — Ifj. BIÁS ISTVÁN: Belső Szolnok vármegye zsoldosainak számok. — KÖBLÖS ZOLTÁN: Családtörténeti adatok.

Lapunk a 4 hónapig tartó nyomdal zavarok miatt késett. Előfizetőink szives elnézését kérjük.

Nyomatott Gámán J. örököse könyvnyomdájában Kolozsvárt.